

Sygn. akt II Ca 456/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Filapek
Sędziowie:	SSO Andrzej Grygierzec (spr.) SSR del. Piotr Łakomiak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Kulińska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Bielsku-Białej

na rozprawie sprawy z powództwa P. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej

z dnia 20 kwietnia 2015 r. sygn. akt I C 480/13

I) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. o tyle, że w miejsce odsetek ustawowych zasądzonych od dnia 20.04.2015 r. zasądza odsetki ustawowe od dnia 7.10.2012 r. do dnia zapłaty;

II) dalej idącą apelację oddala;

III) koszty instancji odwoławczej pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt II Ca 456/15

UZASADNIENIE

Powód P. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A w W. kwoty 10.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od 06.10.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że 25.06.2012 r. jako pasażer został poszkodowany w wypadku samochodowym. Wypadek spowodował sprawca objęty ubezpieczeniem komunikacyjnym OC u strony pozwanej, która uznała swoją

odpowiedzialność i wypłaciła na rzecz powoda zadośćuczynienie w łącznej kwocie 4.500 zł. Po wypadku powód leczył się, rehabilitował, był na zwolnieniu lekarskim. Skutkiem wypadku odczuwa bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa, stwierdzono u niego zespół bólowy, który ogranicza rotację w stronę lewą oraz zespół bólowy przeciążeniowy.

Nadto efektem zdarzenia były silne, negatywne przeżycia psychiczne, ograniczona została możliwość wykonywania pracy jako policjanta, nie mógł prowadzić aktywnego życia.

W toku likwidacji szkody pozwany wypłacił powodowi 4.500 zł zadośćuczynienia. W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wykazał, że wypłacił kwotę 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia i zakwestionował by wypadek miał dla powoda tak negatywne skutki jak określono w uzasadnieniu pozwu. Powód nie przebywał w szpitalu, nie był operowany, wypłacona wysokość zadośćuczynienia jest adekwatna do rozmiarów doznanej krzywdy.

Bezsporna była pomiędzy stronami podstawa odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego, jakiemu uległ powód.

Spór sprowadzał się do ustalenia, czy wypłacona już powodowi przez stronę pozwaną kwota 4.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia wyczerpuje jego roszczenia z tytułu doznanej krzywdy.

Rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy ustalił, że 25.06.2012 r. w W. powód P. G. (jako pasażer) uczestniczył w wypadku samochodowym. Powód wykonywał obowiązki służbowe policjanta w ramach zabezpieczenia Euro 2012. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) S. A. z siedzibą w W.. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi łącznie kwotę 4.500. zł tytułem zadośćuczynienia.

Powód po wypadku został przetransportowany do Izby Przyjęć Szpitala (...) w W. z objawami bólu karku i zawrotów głowy. Po wykonaniu badań został skierowany do leczenia ambulatoryjnego Powód zażywał leki przeciwbólowe, przeciwzapalne oraz przez okres 1.5 miesiąca nosił na szyi kołnierz ortopedyczny. Powód po wypadku leczył się w poradni ortopedycznej i neurologicznej oraz rehabilitacyjnej. Przez ten czas miał nadal zawroty głowy oraz zaburzenia równowagi przy zmianach pozycji ciała.

Pod względem neurologicznym rozpoznano u powoda stan stłuczenia kręgosłupa szyjnego, z długotrwałym bólem o charakterze korzonkowym oraz dyskopatię szyjną ze zmianami zwyrodnieniowymi. Z punktu widzenia neurologicznego doznał 10 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości te, z uwagi na wykonywany zawód, stanowią znaczący dyskomfort i pewne ograniczenie zdolności do wykonywania pracy. Powód może podlegać okresowo leczeniu rehabilitacyjnemu i zażywać leki przeciwzapalne. Rokowanie, co do wyleczenia jest korzystne.

Z punktu widzenia ortopedycznego powód doznał 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu pod postacią zespołu szyjnego bólowo-ruchowego. Dolegliwości mają niewielkie nasilenie. Powód przed wypadkiem miał zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, które były bezobjawowe. Wypadek spowodował pogłębienie zmian.

Powód powinien być pod kontrolą ortopedy i neurologa, gdyż uraz spowoduje okresowe dolegliwości bólowe, szczególnie uciążliwe wobec pracy powoda w Policji.

Powód jest policjantem, przed wypadkiem pracował w jednostkach prewencji, jeździł na zabezpieczanie meczów. Wiązało się to, z noszeniem specjalnego kasku ochronnego. Po wypadku przez ponad dwa miesiące przebywał na zwolnieniu lekarskim. Gdy nosił kołnierz, wymagał pomocy żony. Żona powoda jest fizjoterapeutką. Z racji zawodu, sama zlecała mężowi ćwiczenia rehabilitacyjne. Przed powrotem do pracy powód przeszedł badania w jednostce Policji, dopuszczono go do pracy, z ograniczeniem testów sprawnościowych. Po powrocie do pracy powód z uwagi na dolegliwości bólowe nie mógł pełnić służby w jednostce prewencji. Został skierowany do pracy biurowej, większość czasu spędza przed komputerem. Jego wynagrodzenie nie zmniejszyło się. Powód obawiał się, jak jego niepełna dyspozycja fizyczna zostanie odebrana w pracy. Aktualnie powód ma 35 lat. Przed wypadkiem był aktywnie fizycznie, chodził po górach. Aktualnie czuje ból kręgosłupa, promieniujący w stronę łopatki. Ból występuje okresowo, czasami

nieprzerwanie przez okres 2 tygodni. Powód zażywa leki przeciwbólowe ogólnie dostępne oraz w razie konieczności K.. Nie jest w stanie dłużej chodzić po górach z plecakiem.

Mając na uwadze powyższe Sąd pierwszej instancji stwierdził, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie w oparciu o przepisy art.445kc w zw. z art. 444kc. W niniejszej sprawie pozwany co do zasady uznał roszczenie powoda, wypłacając mu w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienie w kwocie 4.500,00 zł. Sąd Rejonowy uznał, że zasadnym jest wypłacenie powodowi dalszego zadośćuczynienia w kwocie 6.500,00 zł.

Uznając, że taka kwota jest odpowiednia miał na względzie w szczególności następujące okoliczności:

- rodzaj i stopień doznanych przez powoda uszkodzeń ciała
- stopień natężenia bólu i cierpienia
- wpływ wypadku na życie zawodowe i osobiste powoda
- wpływ wypadku na samopoczucie psychiczne powoda.

Powód pod względem neurologicznym poniósł 10% długotrwały uszczerbek na zdrowiu, a z punktu widzenia ortopedycznego 10% trwały uszczerbek na zdrowiu. Neurologiczny uszczerbek na zdrowiu powoda ma charakter przemijający. Generalnie rokowania są korzystne.

Jeżeli chodzi o stopień natężenia bólu i cierpienia to aktualnie dolegliwości bólowe są okresowe i o średnim natężeniu. Należało jednak wziąć pod uwagę, że ból był o dużym natężeniu bezpośrednio po wypadku i w okresie pierwszych tygodni, gdy powód nosił kołnierz ortopedyczny. Nie było jednak konieczności jego hospitalizacji.

Sąd Rejonowy uznał, że wypadek- jak podkreślano w pozwie- spowodował u niego silne, negatywne przeżycia psychiczne. Powód nie wymagał opieki, pomocy specjalisty, psychologa czy psychiatry. Nie przeżył więc żadnego szoku lub innego stanu psychicznego, wymagającego interwencji medycznej. Niewątpliwie powód był zmartwiony całą sytuacją, stanem swojego zdrowia, również w kontekście wykonywanego zawodu. Wypadek spowodował stres u powoda i dyskomfort psychiczny z tym związany, ale skutki nie wpłynęły istotnie na stan psychiczny powoda.

Sąd pierwszej instancji uznał za zasadne zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty zażądanego zadośćuczynienia (art. 491§ 1 i 2 k. c). Odsetki przyznał jednak od późniejszej daty niż wskazano w pozwie. Zasądził odsetki od dnia wyrokowania tj. 20.04.2015 r., uznając, że wysokość zadośćuczynienia była oceniana na dzień wyrokowania.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 kpc przyjmując, że powód wygrał sprawę w 61,90%, mając to na uwadze zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1019,22 zł.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej od powoda kwotę 177,45 zł. , a od pozwanego kwotę 288,28 zł. – tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł powód zaskarżając go w części oddalającej powództwo w zakresie kwoty 4000 zł w zakresie odsetek nie zasądzonych od 6.10.2012 r. do dnia wyrokowania oraz w zakresie orzeczenia o kosztach sądowych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

- obrazę prawa materialnego, tj. art.445 k.c. poprzez zasądzenie nieodpowiedniej (rażąco niskiej) sumy tytułem zadośćuczynienia, a tym samym ustalenie rozmiaru krzywdy powoda na rażąco niskim poziomie, w szczególności w oparciu o liczne opinie biegłych i obszernie zeznania świadka i powoda
- obrazę prawa materialnego, tj. art. 817 KC poprzez zasądzenie odsetek od kwoty roszczenia od dnia wyrokowania, a nie od daty oznaczonej w art. 817 KC, tj. 30 dni od dnia zgłoszenia wypadku.

Wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie dodatkowo kwoty 4000 zł tytułem zadośćuczynienia , odsetek ustawowych od dnia 06.10 2012 r. do dnia zapłaty oraz stosownego rozstrzygnięcia o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa adwokackiego za obie instancje.

Rozpatrując apelację **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja powoda jest częściowo zasadna, a mianowicie , co do zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 07.10.2012 r. do dnia zapłaty.

Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie można podzielić stanowiska sądu pierwszej instancji, że odsetki ustawowe od zasądzonego zadośćuczynienia należą się powodowi wyłącznie za okres od wyrokowania (20.04.2015 r.) do dnia zapłaty.

Pozwany został powiadomiony o szkodzie pismem datowanym na dzień 04 września 2012 r. , które zostało odebrane przez pozwanego w dniu 06 września 2012 r.. Zgodnie z dyspozycją art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. § 2 cytowanego artykułu dopuszcza możliwość przedłużenia tego terminu do 14 dni w przypadku, gdy wyjaśnienie okoliczności albo wysokości świadczenie jest niemożliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel winien spełnić w terminie wskazanym w § 1 artykułu, tj. 30 dni. Pełny zakres sprawy, jak okoliczności zdarzenia, jak i krzywda była pozwanemu znana w dniu zgłaszania roszczeń, co pozwoliło pozwanemu na dokonanie wypłaty roszczeń w dniu 07.09.2012 r.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem sądu pierwszej instancji, że pozwanemu stan faktyczny oraz stan zdrowia powoda był znany dopiero w dniu wyrokowania, gdyż pozwanemu w trakcie likwidacji szkody były przedstawione liczne dokumenty medyczne oraz prywatne opinie powoda, z których stan zdrowia powoda mógł być znany pozwanemu.

Ponadto nie należy zapominać, że pozwanym jest ubezpieczyciel, który w trakcie likwidacji szkody ma obowiązek przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w tym przeprowadzenia szeregu opinii medycznych: dysponuje zapleczem lekarzy orzeczników, doświadczonych likwidatorów szkód, prawników, itp. Pozwany miał prawo wglądu w akta karne oraz pełną dokumentację medyczną powoda i nie powinien czekać z dokonaniem pełnej wypłaty zadośćuczynienia do momentu wydania wyroku. Taki stan jest krzywdzący dla powoda, gdyż przez cały czas nie mógł on dysponować należnym mu zadośćuczynieniem.

W tej sytuacji pozwany pozostawał w zwłoce od dnia następnego po dniu

06.10.2015 r. (upływ terminu 30- dniowego do likwidacji szkody zgodnie z art. 817 kc oraz art. 14 ust 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych) tj. od 07.10.2012r.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce odsetek ustawowych zasądzonych od dnia 20.04.2015 r. zasądził odsetki ustawowe od dnia 07.10.2012 r. do dnia zapłaty.

W pozostałej części jako bezzasadną Sąd Okręgowy na mocy art.385 kpc apelację powoda oddalił.

W szczególności bezzasadnym okazał się zarzut naruszenia art. 385 kc poprzez zasądzenie nieodpowiedniej kwoty zadośćuczynienia. Zasądzona kwota 6.500 zł. wraz z wypłaconą już kwotą 4.500 zł nie może być uznana za rażąco niską w stosunku do doznanych przez powoda obrażeń ciała, zabiegów medycznych oraz rehabilitacji, której został poddany. Cierpienia fizyczne i psychiczne oraz trwałe uszczerbek na zdrowiu związane ze zdarzeniem z dnia 25.06.2012 r. nie uzasadnia przyznania mu wyższego zadośćuczynienia.

Powód nie przerwał pracy w Policji. Okoliczność, że nie może pełnić służby w prewencji nie powoduje, że wykonywana przez niego praca na innym stanowisku nie będzie dla niego satysfakcjonująca. Niewykluczone, że dalsza rehabilitacja pozwoli mu zniwelować skutki zdrowotne wypadku z dnia 25.06.2012 r. i powrócić na poprzednie stanowisko służbowe. Również potrzebę aktywności fizycznej może powód zaspokajać w inny sposób, niż przed wypadkiem. Powód jako policjant winien wykazywać większą odporność psychiczną i lepiej radzić sobie ze stresem niż przeciętny człowiek.

Cechy te, zdaniem Sądu Okręgowego winny decydować o tym, że doznane w związku z wypadkiem urazy oraz trauma zostaną przez niego przezwyciężone.

Podsumowując, zadośćuczynienie w kwocie 11.000 zł. spełnia funkcje przewidzianą w art. 445 kc.

O kosztach instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 kpc w zw. z art.108 §1 kpc, wzajemnie je znosząc pomiędzy stronami (apelację częściowo uwzględniono).

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Ref. I inst. SSR Piotr Gregorczyk